

ใบความรู้ที่ ๕ เรื่องบทร้อยกรองบัวตอง โบทัน แบ่งปันน้ำใจ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่องสนุกสนานอ่านเขียน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่องแบ่งปันน้ำใจ
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

บทร้อยกรอง

บัวตอง โบทัน แบ่งปันน้ำใจ

ห้องเรียนของฉัน	อยู่ชั้นปอสอง
ต่างรีบจับจอง	ลองที่นั่งกัน
สาวน้อยจอมดี	ชื่อว่าโบทัน
นั่งกลางห้องนั้น	ไม่หวั่นผู้ใด
ทำสิ่งไม่ดี	ไม่มีน้ำใจ
เพื่อนยิ้มของใช้	ไม่ให้ใครเลย
คบเพื่อนสองคน	สายฝนอบเชย
คนอื่นเมินเฉย	ไม่เคยสนใคร
บัวตองแสนดี	เธอมีน้ำใจ
รู้จักการให้	ฝึกใฝ่การเรียนรู้
วันไหนเพื่อนลืม	ให้ยิ้มเครื่องเขียน
ยางลบสีเทียน	แลกเปลี่ยนน้ำใจ
โบทันเหลียวมอง	บัวตองออกไป
ลักปิ่นโตไว้	ยังไม่กลับมา
โบทันจอมแสบ	เอาแอบหลบตา
บัวตองมาหา	พบว่าไม่มี

เพื่อนเกลอบัวตอง
เรียกเธอมานี้
ตัดข้าวมาให้
ยิ้มแย้มแข็งขัน
โบตันรีบวิ่ง
ถึงโรงอาหาร
ปิ่นโตสีสด
ทุกคนแตกตื่น
อบเชยสายฝน
เดินผ่านเฉยเมย
แบ่งข้าวในมือ
ตัดข้าวตักของ
โบตันซาบซึ้ง
เพื่อนทุกคนมา
กล่าวคำขอโทษ
รักใคร่ปรองดอง
โบตันสำนึก
ช่วยเพื่อนแบ่งเบา
โบตันบัวตอง
รู้จักการให้

ต่างมองทันที
เร่งรีบแบ่งปัน
ใส่ใจแก่กัน
สุขสันต์สำราญ
ทำสิ่งระราน
ล้มคลานทั้งยืน
หกหมดลงพื้น
กลัวลื่นอย่างเคย
สองคนยืนเฉย
ไม่เคยมามอง
ก็คือบัวตอง
ประคองขึ้นมา
เธอจึงเรียกหา
เห็นค่าบัวตอง
ไม่โกรธเพื่อนpong
เพื่อนพ้องของเรา
รู้สึกนึกเศร้า
ไม่เศร้าสุขใจ
เพื่อนพ้องกันไว้
น้ำใจแบ่งปัน

